

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองกระบี่
เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม

พ.ศ. ๒๕๕๗

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติ เรื่องการจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม

เหตุผล

โดยในปัจจุบันสถานการณ์น้ำเน่าเสียในพื้นที่เทศบาลเมืองกระบี่ ได้ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ อันมีสาเหตุมาจากการประกอบกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจากอดีตถึงปัจจุบัน เทศบาลเมืองกระบี่ได้ตระหนักถึงความเดือดร้อนของประชาชนจากผลความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและปัญหาน้ำเสีย จึงได้ดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถรวบรวมน้ำเสียโดยผ่านระบบท่อไปบำบัดยังสถานีควบคุมคุณภาพน้ำ โดยในระยะต่อไปเทศบาลเมืองกระบี่จะได้ขยายแนวท่อให้ครอบคลุมพื้นที่ รวมถึงการวางมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาอันเกิดจากน้ำเน่าเสีย แต่เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวต้องมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ รวมถึงการบริหารจัดการด้วย เทศบาลเมืองกระบี่จึงเห็นควรนำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters Pay Principle : PPP) ตามนโยบายรัฐบาลเข้ามาใช้เพื่อให้เกิดการบริหารสิ่งแวดล้อมทางน้ำของเทศบาลเมืองกระบี่ให้เป็นไปอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองกระบี่ “เรื่องการจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม” จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อนำรายได้มาสมทบสนับสนุนในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนและแก้ไขปัญหาตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองกระบี่

เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม

พ.ศ. ๒๕๕๗

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ เตรส มาตรา ๔๘ เอกวิสติ มาตรา ๕๓ (๕) ๕๔(๗) และ มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลเมืองกระบี่ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองกระบี่ และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองกระบี่ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองกระบี่แล้วหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า อุปกรณ์ หรือวิธีการที่กักเก็บน้ำเสียตลอดจน เครื่องจักรกล ซึ่งมีไว้สำหรับปรับปรุงลักษณะของน้ำเสียให้มีลักษณะเหมาะสมเป็นน้ำทิ้ง ตามมาตรฐานน้ำทิ้งที่เทศบาลเมืองกระบี่กำหนด

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองกระบี่ จัดให้มีขึ้นเพื่อบำบัดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผ่านท่อรวบรวมน้ำเสีย

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปน หรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“แหล่งกำเนิดน้ำเสีย” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง และที่ดินจัดสรร สถานที่ประกอบกิจการใดๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของน้ำเสีย

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่เทศบาลเมืองกระบี่กำหนด หรือกรณีเป็นน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่เทศบาลเมืองกระบี่กำหนด

/“แหล่งรองรับน้ำทิ้ง” ...

“แหล่งรองรับน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อรับน้ำเสียและแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น คูคลอง แม่น้ำ และหนองน้ำ

“การระบายน้ำทิ้ง” หมายความว่า การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่หรือไหลไปสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุที่มีอันตรายสูง วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“ท่อรับน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือทางระบายน้ำที่เทศบาลเมืองกระบี่จัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรวบรวมน้ำเสีย

“ท่อรวบรวมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อที่เทศบาลเมืองกระบี่จัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ท่อเชื่อมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้น เพื่อนำน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

“ท่อเชื่อมน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้น เพื่อปล่อยน้ำทิ้งจากอาคารหรือสถานประกอบการลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

“การต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า การต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย หรือน้ำทิ้งจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียเข้าสู่ หรือลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสียตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ประกอบกิจการ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ หรือสถานที่ประกอบกิจการใดๆ ที่เป็นแหล่งก่อให้เกิดน้ำเสีย

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๑” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น บ้านเรือนที่พักอาศัย อาคารแถว

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๒” หมายความว่า

(๑) หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรืออาคารที่ทำการของเอกชนหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๒) มูลนิธิ

(๓) โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล

/(๔) โรงเรียน...

(๔) โรงเรียน หรือสถานศึกษา

(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๖) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) – (๔)

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๓” หมายความว่า

(๑) โรงแรม

(๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่

(๔) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกับ (๑) และ (๒)

“ธุรกิจขนาดเล็ก” หมายความว่า กิจกรรมที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือกิจกรรมที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

“ธุรกิจขนาดใหญ่” หมายความว่า

(๑) กิจกรรมที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร หรือ

(๒) กิจกรรมที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

“ที่ดินจัดสรร” หมายความว่า ที่ดินจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

“ค่าบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า เงินที่เทศบาลเมืองกระบี่เรียกเก็บเป็นค่าก่อให้เกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทต่างๆ ตามอัตราที่เทศบาลเมืองกระบี่กำหนด

“ค่าบริการน้ำทิ้ง” หมายความว่า เงินที่เทศบาลเมืองกระบี่เรียกเก็บในการอนุญาตให้มีการระบายน้ำทิ้ง

“ค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า เงินที่เทศบาลเมืองกระบี่เรียกเก็บในการอนุญาตสำหรับการต่อท่อเชื่อม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองกระบี่ หรือผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานแทน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาลเมืองกระบี่ รองปลัดเทศบาลเมืองกระบี่ และผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลเมืองกระบี่

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองกระบี่ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

การรวบรวมและการบำบัดน้ำเสีย

.....

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่จัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล

/ข้อ ๗ ให้เจ้าของ...

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียส่งน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อม ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ระบายน้ำเสียที่มีค่าเกินกว่า มาตรฐานที่ระบบบำบัดน้ำเสียจะรับได้ลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเททิ้งของเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเททิ้งวัตถุอันตรายลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานบริการทางการแพทย์ระบายน้ำเสียโดยมิผ่านการฆ่าเชื้อ ลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้โรงงานอุตสาหกรรมระบายน้ำเสีย โดยไม่ผ่านการบำบัดตามกฎหมายว่าด้วย โรงงานอุตสาหกรรม

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้มีการระบายน้ำทิ้งหรือน้ำเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้งโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ตลอดจนเงื่อนไข หรือคำสั่งอื่นใดของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการต่อท่อเชื่อม โดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดน้ำเสียใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการบำบัดน้ำเสีย หรือการระบายน้ำทิ้งตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ให้ยื่นคำร้องแจ้งเหตุผลและความจำเป็นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณา หรือกำหนดวิธีการบำบัดน้ำเสีย หรือระบายน้ำทิ้งโดยวิธีอื่นเป็นการชั่วคราว ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

หมวดที่ ๒

การขอและการอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง

.....

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียตามข้อ ๖ หรือ ข้อ ๗ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ คำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

รายละเอียดของแบบคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบหลักฐานให้ครบถ้วนและออกไปตรวจสอบสถานที่ที่จะทำการต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ตามระยะเวลาที่กำหนด

/ข้อ ๑๙ ให้ผู้ยื่น...

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ยื่นคำขอนำพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบสถานที่ที่จะดำเนินการต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอผลการตรวจสอบภายในหนึ่งวัน นับแต่เวลาที่ตรวจสอบแล้วเสร็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งแก่ผู้ยื่นคำขอ

เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ตรวจสอบรายงานและความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในสามวัน และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบกรณีไม่อนุญาต โดยให้ระบุเหตุผลและระยะเวลาในการอุทธรณ์ เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอรุทธรณ์คำสั่ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำทิ้งหรือน้ำเสีย

ใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งให้ใช้ได้จนกว่าจะถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเพิกถอน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

รายละเอียดของแบบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ตามวรรคสามให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๐ ให้ผู้ยื่นคำขอมารับใบอนุญาตตามข้อ ๑๙ จากพนักงานเจ้าหน้าที่และให้ดำเนินการต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย หรือน้ำทิ้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวดที่ ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....

ข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือเขตที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบสภาพการต่อท่อเชื่อมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยของเสีย รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมใด ๆ จากแหล่งกำเนิดน้ำเสียลงสู่ท่อน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

(๓) อนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง

(๔) อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ประเมินค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง หรือค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมตาม

เทศบัญญัตินี้

/หมวดที่ ๔...

หมวดที่ ๔

ค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม

.....

ข้อ ๒๒ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่ต้องเสียค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๓ อัตราค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามตารางท้ายเทศบัญญัติ เช่น ค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมจากอาคาร หรือสถานประกอบการเข้าสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสียและในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง และทำการบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดออก โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าบริการน้ำทิ้งตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ให้เจ้าของบ้านเช่า เจ้าของอาคารพักอาศัยให้เช่า และเจ้าของอาคารอยู่อาศัยรวม มีหน้าที่เสียค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง หรือค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมแทนผู้เช่า ในกรณีที่ไม่สามารถจัดเก็บจากผู้เช่าได้

หมวดที่ ๕

บทกำหนดโทษ

.....

ข้อ ๒๔ เจ้าของผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๒ หรือข้อ ๒๓ ต้องเสียค่าปรับเป็น สี่เท่า ของอัตราค่าบำบัดน้ำเสีย ตามอัตราแนบท้ายเทศบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๕ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานท้องถิ่นและหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๑(๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๖ หรือข้อ ๒๑(๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และหากการฝ่าฝืนนั้นทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบบำบัดน้ำเสียรวม จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอื่นอีกด้วย

/หมวดที่ ๖...

หมวดที่ ๖
การอุทธรณ์

.....

ข้อ ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือผู้ใช้บริการรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ผู้ใดเห็นว่าประเภท ขนาด และอัตราค่าบำบัดน้ำเสียหรือค่าบริการน้ำทิ้งที่เทศบาลเมืองกระบี่จัดเก็บไม่ถูกต้อง สามารถยื่นคำร้องและส่งหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณาภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับใบแจ้งหนี้ค่าบำบัดน้ำเสียหรือค่าบริการน้ำทิ้ง

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะพิจารณาโดยไม่ชักช้าและมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวดที่ ๗
บทเฉพาะกาล

.....

ข้อ ๒๗ ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองอยู่แล้ว และประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่นั้น แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด มีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขให้ใช้งานได้ภายในสิบห้าวันสำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย และภายในเก้าสิบวันสำหรับอาคารประเภทประกอบการ ทั้งนี้ นับจากวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่สามารถดำเนินการ หรือปรับปรุงแก้ไขเรื่องการระบายน้ำให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และเมื่อมีเหตุอันควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผ่อนผันได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผัน ทั้งนี้ การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึงผลที่จะกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

เมื่อพ้นกำหนดผ่อนผันตามวรรคสอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจ่ายค่าบำบัดน้ำเสีย ตามอัตราที่ทางเทศบาลกำหนด ตั้งแต่วันที่เทศบัญญัติใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลงนาม

.....
(นายกิตติศักดิ์ ภูเก้าล้วน)
นายกเทศมนตรีเมืองกระบี่

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

()

ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่อเชื่อมท่อ

ลำดับ ที่	ประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษ	หน่วย ที่ใช้	ราคา ค่าธรรมเนียม น้ำเสีย บาท/หน่วย/ เดือน	อัตรา ค่าธรรมเนียม น้ำทิ้ง บาท/หน่วย/ เดือน	ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ		หมายเหตุ
					ค่าธรรมเนียม ต่อเชื่อมท่อ บาท/ หน่วยที่ใช้	อื่นๆ	
๑	แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๑	หลัง	๓๐	-	๑๐๐		
๒	แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๒	ราย	๒๕๐	๑๒๕	๑๐๐		
๓	แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๓	ราย	๖๐๐	๓๐๐	๑๐๐		

- หมายเหตุ : ๑. แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าหลักเกณฑ์ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินการก่อนปล่อยน้ำเสียลงสู่ท่อรวบรวมน้ำเสีย
๒. อัตราค่าบำบัดน้ำเสีย เป็นไปตามค่าเฉลี่ยปริมาณการใช้น้ำ/ค่าเฉลี่ยความสกปรกของน้ำในรูปแบบ BOD ของผู้ก่อมลพิษแต่ละประเภท
๓. การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสียหรือค่าบริการน้ำทิ้ง เทศบาลเมืองกระบี่ จะจัดเก็บทุกเดือน
๔. เป็นกรณีตัวอย่างการจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสียหรือค่าบริการน้ำทิ้ง แบบเหมาจ่าย/เดือน/ประเภทผู้ใช้น้ำ
๕. น้ำเสีย คือ น้ำที่ยังไม่ผ่านการบำบัดน้ำเสียมาก่อน
๖. น้ำทิ้ง คือ น้ำที่ได้ผ่านการบำบัดน้ำเสียมาก่อน

บัญชีแนบท้ายแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทต่าง ๆ

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๑” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น บ้านเรือนที่พักอาศัย อาคารแถว

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๒” หมายความว่า

(๑) หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรืออาคารที่ทำการของเอกชนหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๒) มูลนิธิ

(๓) โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล

(๔) โรงเรียน หรือสถานศึกษา

(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๖) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) – (๔)

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๓” หมายความว่า

(๕) โรงแรม

(๖) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๗) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่

(๘) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกับ (๑) และ (๒)